

[Poul H. Møller.]

kan sige sig selv, at det er en meget ubehagelig situation at være i, og derfor har en afgørelse måttet trænge sig mere og mere på. Det er vel en af årsagerne til, at vi i dag drøfter dette problem.

I 1950 blev de såkaldte birker, som det er oplyst af justitsministeren, delt i 6 selvstændige politikredse, og Tårnby politikreds var en af disse. Begrundelsen var dengang bl. a., at befolkningsunderlaget var stort nok til at det fandtes rimeligt at oprette disse kredse som selvstændige. Tårnby politikreds havde da ca. 50.000 indbyggere og har i dag godt 55.000 indbyggere, er altså i den mellemliggende tid vokset med 10 pct. Ikke desto mindre foreslog man allerede i 1970 at inddrage Tårnby politikreds under København, idet man påstod, at der heri skulle ligge en rationaliseringsgevinst. Af hensyn til den da forestående kommunesammenlægning blev planerne om inddragelse af kredsen udsat, men nu har så det af justitsministeriet nedsatte strukturudvalg barslet med en betænkning, der anbefaler nedlæggelse af Tårnby politikreds som den eneste af seks nye kredse i Københavns amt.

Dette til trods for at man i de mellemliggende år har gjort erfaringer, der så langt fra i ét og alt taler om succes eller om kæmpebesparelser ved øvrige sammenlægninger af politikredse her i landet såvel som i udlandet, men derimod om tab i form af afstand og fremmedgørelse af de store politistationer over for den befolkning, som man skal betjene, og som det er så vigtigt at have en god kontakt med.

Til trods for at Tårnby politikreds i de 15 år, den som selvstændig har fungeret, har gjort dette til befolkningens fulde tilfredshed, hvorfor der i kredsens to kommunalbestyrelser med begge borgmestre i spidsen enstemmigt — samt i øvrigt bakket op af befolkningen — harmdirrende er protesteret imod disse planer, som man ser vil give kredsens indbyggere en væsentligt ringere politimæssig betjening.

Og endelig til trods for, at Tårnby kommune har stillet i udsigt ved store byggeplaner at inkorporere en ny hovedstation for det lokale politi på særdeles gunstige vilkår.

Når man i denne forbindelse har talt om, at Tårnby politikreds skulle være for lille

til fortsat at bestå som selvstændig, så må man vel også have lov til omvendt at spørge, hvornår en politikreds er for stor. Som omtalt var Tårnby politikreds stor nok i 1950 med sine 50.000 indbyggere. Nu er den altså for lille med sine 55.000, måske nærmere 56.000 indbyggere.

Storebror, Københavns politi, har måttet døje med sammenlægningen lokalt. Den næste forestående samling drejer sig således om en nedlæggelse af station 6, Fælledvejens station, hvis distrikt fremtidig skal høre under den i forvejen største kreds, station 8, Tomsgårdsvej. Der påtænkes bygget en mammutstation på arealet Hulgårdsvej-Borups Allé. Om dette blot et citat fra et lokalblad, Grøndals avis, fra i forgårs den 10. december, hvor fællestillidsmanden fra station 8, overbetjent Laustsen, bl. a. siger i et interview:

„Det er kærkomment for personalet at få nye lokaler, men jeg stiller mig skeptisk over for tanken om en stor politikreds. Et planlægningsudvalg vedtog i 1969, at København skal deles op i 5 politikredse mod tidligere 9, men det er beslutninger, der er taget hen over hovedet på både personalet og befolkningen. Administrative beslutninger taget uden hensyn til brugerne. Formentlig også beslutninger, som ikke er i stand til at vinde gehør i borgerrepræsentationen.“

Han siger videre:

„Opførelsen af en politistation er for mig at se en magtkoncentration og en fremmedgørelse over for den lokale befolkning.

— Den nære kontakt, som jeg er overbevist om er så vigtig, forsvinder. Folk skal vide, at der ligger en politistation i umiddelbar nærhed af deres hjem. For selv om patruljevognene kommer hurtigt, er det ikke nok.“

Det er, hvad en politimand i, om jeg så må sige det pulveriserende liv selv taler om, og det er nøjagtigt det samme, man nu har villet gøre over for befolkningen i Tårnby: trække ned over hovedet på dem en ordning med inddragelse af stationen under Københavns politi.

Det vil vi ikke være med til i kristeligt folkeparti, og jeg er også glad for, at justitsministeren i dag efter mange og drøje overvejelser har besluttet sig til at sende